

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 30 grudnia 2011 r.

DOLiS/DEC -1105/11

dot. DOLiS-440-836/11/KZ/I

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X, dotyczącej udostępnienia jego danych osobie do tego nieupoważnionej przez Pana Y- Komomika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Z

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X, zwanego dalej Skarżącym, dotycząca udostępnienia jego danych osobie do tego nieupoważnionej przez Pana Y - Komomika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Z, zwanego dalej Komomikiem.

Skarżący zarzucił Komomikowi, iż prowadząc przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne udostępnił osobie do tego nieupoważnionej dane osobowe Skarżącego w zakresie jego: imienia i nazwiska, numeru PESEL, daty urodzenia, imienia ojca, miejsca zamieszkania, a także dane o nałożonej na niego karze grzywny przez Sąd Rejonowy w X, a nadto o prowadzonym przeciwko niemu postępowaniu komorniczym.

Zdaniem Skarżącego takie postępowanie Komomika oznacza cyt.: „(...) oczywisty brak staranności w prowadzonym postępowaniu który doprowadził prawdopodobnie do naruszenia Ustawy o ochronie danych osobowych”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Postępowanie egzekucyjne przeciwko Skarżącemu wszczęte zostało w dniu 5 lipca 2011 r. na zlecenie egzekucyjne wierzyciela - Sądu Rejonowego w X, zwanego dalej Sądem Rejonowym, na podstawie tytułu wykonawczego - wyroku Sądu Rejonowego w X z dnia 24 stycznia 2011 r. (sygn. akt: ...) zapatrzzonego w klauzulę wykonalności.
2. Dnia 7 lipca 2011 r. Komomik zawiadomił Skarżącego o wszczęciu przeciwko niemu egzekucji wzywając go jednocześnie do zapłaty należnej kwoty oraz złożenia wyjaśnień. Skarżący odebrał zawiadomienie w dniu 13 lipca 2011 r., jednakże nie udzielił na nie odpowiedzi, a także i nie uiścił kwoty zadłużenia.

3. Tego samego dnia, działając na podstawie tytułu wykonawczego, w celu ustalenia istotnych dla dalszego postępowania okoliczności Komomik wystosował wniosek o udostępnienie danych do: Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców, Urzędu Dzielnicy Y, Wydział Ewidencji i Ludności, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III O/ Inspektorat w B Wydział Udostępnienia Danych oraz Urzędu Skarbowego P.
4. Na podstawie ww. zapytań Komomik ustalił, iż Skarżący zamieszkuje pod adresem wskazanym przez wierzyciela, tj. (...) oraz posiada pojazdy mechaniczne marki A o numerze rejestracyjnym (...), marki B o numerze rejestracyjnym (...) oraz marki C o numerze rejestracyjnym (...).
5. Dnia 2 i 11 sierpnia 2011 r. Komomik udał się do miejsca zamieszkania Skarżącego celem zajęcia mienia ruchomego Skarżącego (posiadanych przez niego pojazdów mechanicznych), jednakże czynności te podczas obu wizyt nie doszły do skutku. Jednocześnie w trakcie tychże czynności Komomikowi udało się ustalić, iż Skarżący prawdopodobnie sprawuje funkcję kierownika w ZGN. Ponadto, na przydomowym parkingu Komomik zastał zaparkowany samochód osobowy marki B o numerze rejestracyjnym (...) koloru czarnego z napisem (...). Na tej podstawie Komomik uzyskał informację, iż napis ten należy do korporacji taksówkarskiej i przyjął założenie, iż samochód ten jest użytkowany jako taxi osobowe korporacji taksówkarskiej, zwanej dalej „Taxi”. Jednocześnie, Komomik ustalił, iż wymieniony samochód należy do Skarżącego (zgodnie z danymi Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców).
6. Przyjmując domniemanie, iż „Taxi” jest zleceniodawcą Skarżącego w dniu 16 sierpnia 2011 r. Komomik wystosował do tego podmiotu zajęcie wierzytelności.
7. W odpowiedzi na powyższe „Taxi” poinformował Komomika, iż Skarżący nie jest pracownikiem tej firmy i w związku z tym Skarżącemu nie przysługują żadne należności z tytułu zatrudnienia.
8. Ponadto, z informacji udzielonych Komomikowi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych pismem z dnia 23 sierpnia 2011 r., wynika, iż Skarżący pracuje w ZGN.
9. Odnosząc się do zarzutu Skarżącego Komomik podniósł, iż wszelkie prowadzone przez niego czynności egzekucyjne znajdowały oparcie w obowiązujących w tym zakresie przepisach prawa i były niezbędne dla ustalenia składników majątku Skarżącego. Nadto, zdaniem Komomika przetwarzanie danych osobowych Skarżącego w trakcie postępowania egzekucyjnego było konieczne dla prawidłowego przebiegu tego postępowania i nie uchybiło ustawie o ochronie danych osobowych.

Uwzględniając powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), zwana dalej ustawą o ochronie danych osobowych, określa obowiązki administratora danych, do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Zgodnie natomiast z jej art. 7 pkt 2, ilekroć w ustawie jest mowa o przetwarzaniu danych, rozumie się przez to jakiekolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Mając na uwadze zakres przedmiotowy niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż zajęcie wierzytelności ze względu na jego treści zawiera dane osobowe szczególnie chronione dotyczące dłużnika. Przywołać w tym miejscu należy art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym zabrania się przetwarzania danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Jakkolwiek zatem ustawa o ochronie danych osobowych zabrania, co do zasady, przetwarzania danych osobowych wymienionych ww. przepisie, to jednocześnie dopuszcza dokonywanie operacji na tej kategorii danych osobowych pod warunkiem spełnienia jednej z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych określonych w art. 27 ust. 2 pkt 1- pkt 10 ustawy o ochronie danych osobowych. Stosownie do tego przepisu przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1, jest jednak dopuszczalne, jeżeli: 1)

osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę na piśmie, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, 2) przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony, 3) przetwarzanie takich danych jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby, gdy osoba, której dane dotyczą, nie jest fizycznie lub prawnie zdolna do wyrażenia zgody, do czasu ustanowienia opiekuna prawnego lub kuratora, 4) jest to niezbędne do wykonania statutowych zadań kościołów i innych związków wyznaniowych, stowarzyszeń, fundacji lub innych niezarobkowych organizacji lub instytucji o celach politycznych, naukowych, religijnych, filozoficznych lub związkowych, pod warunkiem, że przetwarzanie danych dotyczy wyłącznie członków tych organizacji lub instytucji albo osób utrzymujących z nimi stałe kontakty w związku z ich działalnością i zapewnione są pełne gwarancje ochrony przetwarzanych danych, 5) przetwarzanie dotyczy danych, które są niezbędne do dochodzenia praw przed sądem, 6) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadań administratora danych odnoszących się do zatrudnienia pracowników i innych osób, a zakres przetwarzanych danych jest określony w ustawie, 7) przetwarzanie jest prowadzone w celu ochrony stanu zdrowia, świadczenia usług medycznych lub leczenia pacjentów przez osoby trudniące się zawodowo leczeniem lub świadczeniem innych usług medycznych, zarządzania udzielaniem usług medycznych i są stworzone pełne gwarancje ochrony danych osobowych, 8) przetwarzanie dotyczy danych, które zostały podane do wiadomości publicznej przez osobę, której dane dotyczą, 9) jest to niezbędne do prowadzenia badań naukowych, w tym do przygotowania rozprawy wymaganej do uzyskania dyplomu ukończenia szkoły wyższej lub stopnia naukowego; publikowanie wyników badań naukowych nie może następować w sposób umożliwiający identyfikację osób, których dane zostały przetworzone, 10) przetwarzanie danych jest prowadzone przez stronę w celu realizacji praw i obowiązków wynikających z orzeczenia wydanego w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Każda z wymienionych przesłanek ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, iż przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie przez administratora danych co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych.

Odnosząc się do legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego stwierdzenia wymaga, iż w ustalonym stanie faktycznym Komomik działał co do zasady w oparciu o art. 27 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż Skarżący jest osobą przeciwko której na zlecenie Sądu Rejonowego w X, Komomik wszczął postępowanie egzekucyjne. Nie ulega wątpliwości również fakt, iż wobec bezskuteczności kolejnych prób zajęcia mienia ruchomego Skarżącego, Komomik postanowił skierować egzekucję na wynagrodzenie Skarżącego.

Przepis art. 881 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), zwanej dalej Kpc, stanowi, iż do egzekucji z wynagrodzenia za pracę komomik przystępuje przez jego zajęcie. Komomik wzywa pracodawcę, aby w granicach określonych w paragrafie drugim nie wypłacał dłużnikowi poza częścią wolną od zajęcia żadnego wynagrodzenia, lecz: 1) przekazywał zajęte wynagrodzenie bezpośrednio wierzycielowi egzekwującemu, zawiadamiając komomika o pierwszej wypłacie, albo 2) przekazywał zajęte wynagrodzenie komomikowi w wypadku, gdy do wynagrodzenia jest lub zostanie w dalszym toku postępowania egzekucyjnego skierowana jeszcze inna egzekucja, a wynagrodzenie w części wymagalnej nie wystarcza na pokrycie wszystkich egzekwowanych świadczeń wymagalnych. Komomik poucza zarazem pracodawcę o skutkach niezastosowania się do wezwania (art. 881 § 3 Kpc).

Wskazania w tym miejscu wymaga, iż poszukując pracodawcy Skarżącego, Komomik przyjął, iż jest nim firma „Taxi” nie weryfikując uprzednio tej informacji. W następstwie czego doszło do ujawnienia danych osobowych Skarżącego, w tym także danych dotyczących orzeczenia wydanego w postępowaniu sądowym, podmiotowi nie będącemu jego pracodawcą.

Brak uprzedniej weryfikacji informacji o tym, czy dany podmiot jest pracodawcą dłużnika jednoznacznie świadczy o tym, iż weryfikacja taka nie jest dokonywana. Podkreślić w tym miejscu należy, iż praktyka komomików polegająca na takim udostępnianiu danych osobowych dłużników była wielokrotnie sygnalizowana zarówno Ministerstwu

Sprawiedliwości, jak i Krajowej Radzie Komorniczej, jako mogąca prowadzić do ujawnienia danych podmiotom nieuprawnionym do ich otrzymania.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, korzystając ze swych ustawowych uprawnień, zasygnalizował ponownie aspekty takiej działalności zaistniałej również w przedmiotowej sprawie Prezes Sądu Rejonowego dla Z.

Mając na względzie ustalony stan prawny i faktyczny Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).